

ECO'NOT SO'

Het blijft rommelen binnen Econosto. De noodlijdende technische handelsonderneming bereikte in augustus een moeizame oplossing voor haar schuldenproblematiek. Obligatiehouders bleken met het mes op de keel bereid de aflossing een aantal jaren naar voren te schuiven. Wie dacht dat met deze oplossing de rust binnen de vennootschap zou terugkeren, komt sneller dan verwacht bedrogen uit.

Vrijdag nabeurs publiceerde het bedrijf namelijk een persbericht waarin melding werd gemaakt van het terugtreden van de CFO, Cees Harberink. Nu is dat niet de eerste financiële man van een beursgenoteerde vennootschap die opstapt maar de redenen voor zijn verdwijnen, prikkelen de fantasie. Hij stapt immers met onmiddellijke ingang op vanwege 'een verschil van inzicht over het te voeren beleid'. Nu wil het toeval dat Cees Harberink samen met zijn collega-bestuurslid Frank van Os pas een jaar de Raad van Bestuur vormen en de architecten van het nieuw geformuleerde beleid zijn. Dit is de afgelopen maanden in verschillende bijeenkomsten uit de doeken gedaan en door hen verdedigd. Het lijkt dan ook onlogisch dat Cees opeens een draai van 180 graden zou gaan maken. Wat zou hem beziel hebben, zijn recent verworven positie op te geven? De afvloeiingsregeling zal 'Tabaksblattiaans', dus sober, zijn. Maar wat dan wel?

Een deel van het antwoord op deze vraag verschaft het persbericht van Econosto zelf. Immers de aanstelling van een interim-adviseur voedt de speculatie dat er meer aan de hand is. Als we zijn taakomschrijving bekijken dan is daar ook alle reden toe. Hij zal zich immers met name richten op een verdere aanscherping van het plan van aanpak dat inmiddels wordt uitgevoerd en de onderneming verder doorlichten. Dat duidt erop dat het bedrijf ofwel onvoldoende vruchten plukt van het nu in gang gezette traject of dat aandeelhouders ongeduldig worden.

In het eerste geval is dat slecht nieuws want dat betekent een onjuiste strategie of zodanig verslechterende marktomstandigheden dat ze achter de feiten aanlopen. In het tweede geval kan er nog een happy end volgen.

En voor dat laatste scenario valt veel te zeggen. Econosto kent enkele grootaandeelhouders, die gezamenlijk zo'n 60% van de onderneming in hun bezit hebben. Een aantal van hen is in een niet al te ver verleden tegen aanmerkelijk hogere koersen ingestapt en zit nu feitelijk op dood kapitaal. Zij hebben machteloos moeten toezien hoe een vorig management hun investering verkwanselde door een falend acquisitiebeleid en tegenzittende conjunctuur. Nu zien zij wellicht hun kans schoon. Eerst hebben ze uit hun netwerk een compleet nieuwe Raad van Commissarissen geïnstalleerd. Daarmee hebben ze de relatief onervaren leden van de Raad van Bestuur in de greep. Door nu versneld in te zetten op een afbouw van de onderneming resteert op korte termijn slechts het goed verkoopbare kroonjuweel: Econosto Nederland. Daarmee halen ze wellicht een belangrijk deel van hun investering alsnog terug. Bovendien plaatst dat het krampachtige verzet van Econosto, toen zich deze zomer serieuze overnamekandidaten aandienden, in een ander perspectief.

Zou deze analyse kloppen dan zijn twee recente gebeurtenissen alsnog verklaard. Afgelopen week bedroeg het handelsvolume in de aandelen Econosto bijna het tienvoudige van hetgeen gebruikelijk is en liep de koers in een overigens rustige markt met circa 15% op. Een klassiek gevalletje voorkennis zo lijkt het, die overigens ook de stap van Cees Harberink begrijpelijk maakt. Welke niet bezadigde bestuurder heeft er nu zin in om mee te werken aan de krimp van zijn onderneming waarbij hij en passant zijn eigen functie wegsaneert? Ook zo benieuwd hoe lang Frank van Os nog bij Econosto zit?